

Prof. Dr. E. Šimek, DrSc., zemřel

Sborník prací Filozofické fakulty brněnské univerzity. E, Řada archeologicko-klasická. 1963, vol. 12, iss. E8, pp. 121-

Stable URL (handle): <https://hdl.handle.net/11222.digilib/110018>

Access Date: 16. 02. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

MISCELLANEA ARCHAEOLOGICA

Profesor PhDr Emanuel Šimek, DrSc

16. června 1963 zesnul po krátké nemoci zakladatel a dlouholetý ředitel Ústavu pro prehistorii a protohistorii filosofické fakulty brněnské university (dnešní katedry prehistorie), univ. prof. dr. Emanuel Šimek, doktor historických věd. Zesnulý odešel nedlouho poté, kdy československá obec archeologická oslavila jeho osmdesátiny.

Po studích na Karlově universitě, kde byl v letech 1906–1910 žákem prof. Lubora Niederla, pracoval Emanuel Šimek ve vídeňské Ústřední komisi pro ochranu pravěkých památek; po první světové válce vyučoval na reálce na Ječné ulici v Praze, působil nějakou dobu na ministerstvu školství v Praze a od roku 1921 přednášel jako docent římské archeologie na Karlově universitě, až posléze byl roku 1931 povolán jako profesor prehistorie a protohistorie na filosofickou fakultu do Brna. Zde působil s přestávkou druhé světové války až do roku 1958, kdy odešel na zasloužený odpočinek. Zbytek svého života trávil prof. Šimek ve svém rodném kraji, v Miřenicích na Šumavě.

Prof. Šimek věnoval mnoho životní energie zřízení a vybudování prehistorického ústavu a školních sbírek na brněnské fakultě. Za svého působení vchoval na Moravě celou generaci prehistoriků a archeologů. Dlouhou řadu roků stál v čele Moravského archeologického klubu a redigoval též časopis „Z dávných věků“. Z hlavních děl, kterými si prof. Šimek získal evropský věhlas, vzpomeňme jeho monografie „Čechy a Morava za doby římské“ (1932), „Keltové a Germáni v našich zemích“ (1934), „Chebsko v staré době“ (1955), „Poslední Keltové na Moravě“ (1958) a zejména čtyřsvazkové dílo „Velká Germanie Klaudia Ptolemaia“ (1930–1953).